

10 Ἐπειδὴ τινες εὐρηναὶ τῇ τῶν ἀνοσίαν καὶ μυσαρῶν Ἑλλήνων κατεχόμενοι πλάνῃ κἀκεῖνα πράττοντες, ἅπερ εἰς δικαίαν ὁργὴν κινεῖ τὸν φιλόφθρον θεόν, οὐδὲ τὰ περὶ τούτων ἀδιόρθωτα καταλιπεῖν ὑπέστημεν, ἀλλὰ γνόντες, ὡς τὴν τοῦ ἀληθινοῦ καὶ μόνου θεοῦ καταλιμπάνοντες προσκύνῃσιν εἰδώλοις ἀλογίστῳ πλάνῃ θυσίας προσέφερον καὶ πάσης ἀνοσιότητος μεστὰς ἐορτὰς ἐπέτελλον, τοὺς μὲν ἤδη ταῦτα ἡμαρτηκότας μετὰ τὸ ἀξιώθηται τοῦ ἁγίου βαπτίσματος πρὸς τὰ ἐλεγχθέντα αὐτῶν ἁμαρτήματα ἐκδικήσει τῇ προσηκούσῃ, καὶ ταῦτα φιλοφρονούτερον, ὑπεβάλομεν. τοῦ δὲ λοιποῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου προαγορεύομεν ἅπασιν, ὡς οἱ μὲν γενόμενοι Χριστιανοὶ καὶ τοῦ ἁγίου καὶ σωτηριώδους ἀξιούμενοι καθ' οἰονδήποτε χρόνον βαπτίσματος, εἰ φανεῖεν ἔτι τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐμμένοντες 1 πλάνῃ, τιμωρίας ἐσχάταις ὑποβληθήσονται. Ὅσοι δὲ μήπω τοῦ προσκυνητοῦ βαπτίσματος ἤξιώθησαν, τούτους προσήκει καταδήλους ἑαυτοὺς ποιεῖν, ἢ κατὰ τὴν βασιλεύουσαν ταύτην πόλιν ἢ ἐν ἐπαρχίαις διάγοντας, καὶ προσιέναι ταῖς ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις ἀμαγαμεταῖς καὶ παισὶ καὶ παντὶ τῷ κατ' αὐτοὺς οἴκῳ καὶ διδάσκεισθαι τὴν ἀληθινὴν τῶν Χριστιανῶν πίστιν, οὕτω δὲ ἐκδιδαχθέντας καὶ καθαρῶς ἀποβαλόντας τὴν προτέραν πλάνην ἀξιούσθαι τοῦ σωτηριώδους βαπτίσματος, ἢ τούτων ὀλιγορουῖντας εἰδέναι, ὡς οὔτε μεθέξουσὶ τινος τῶν τῆς ἡμετέρας πολιτείας οὔτε οὐσίας κινήτης ἢ ἀκινήτου κύριοι εἶναι συγχωρηθήσονται, ἀλλὰ παντὸς ἀφαιρεθέντες πράγματος ἐν ἐνδείᾳ καταλειφθήσονται πρὸς τῷ καὶ ταῖς ἀγομο- 2 δαῖς ὑποβληθῆναι ποιναῖς. Πᾶν δὲ μάθημα παρὰ τῶν νοσούντων τὴν τῶν ἀνοσίων Ἑλλήνων μαρίαν διδάσκεισθαι κωλύομεν, ὥστε μὴ κατὰ τοῦτο προσποιεῖσθαι αὐτοὺς παιδεύειν τοὺς εἰς αὐτοὺς ἀθλίως φοιτῶντας, ταῖς δὲ ἀληθείαις τὰς τῶν δῆθεν παιδευομένων διαφθεῖρειν ψυχάς· ἀλλὰ μηδὲ ἐκ τοῦ δημοσίου σιτησεως ἀπολαύειν αὐτοὺς, οὐκ ἔχοντας παρρησίαν οὐδὲ ἐκ θείων γραμμάτων ἢ πραγματικῶν τύπων τοιούτου τινὸς ἀδειαν αὐτοῖς ἐκδι- 3 κείν. Εἴτε γὰρ ἐνταῦθ' αἱ εἴτε κατὰ χώραν φανεῖη τοιούτος ὢν καὶ μὴ προσδραμῶν ταῖς ἀγιωτάταις ἡμῶν ἐκκλησίαις μετὰ τῶν οἰκείων, ὡς εἰρηται, παίδων καὶ γαμετῶν, ταῖς προδηλουμέναις ὑποπεσεῖται ποιναῖς καὶ τὰς μὲν αὐτῶν οὐσίας ἐκδικήσει 4 τὸ δημοσίον, αὐτοὶ δὲ ἐξορία παραδοθήσονται. Εἰ δὲ τις ἐμφωλευν τῇ ἡμετέρῃ πολιτείᾳ θυσίας ἢ καὶ εἰδωλολατρίας ἁμαρτανῶν ἀλῶ, οὗτος ταῖς ἐσχάταις ὑπαχθήσεται τιμωρίας, ὡς οἱ Μανιχαῖοι, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἐστὶ, καὶ βορβορίζεται δικαίως υφίστανται· καὶ γὰρ καὶ τούτους ὁμοίους ἐκείνοις εἶναι κρί- 5 νομεν. Κἀκεῖνο δὲ νομοθετοῦμεν, ὥστε τὰ τούτων τέκνα μικρᾶς ἡλικίας ὄντα παραχρῆμα καὶ δίχα τινὸς ἀναβολῆς τυγχάνειν τοῦ σωτηριώδους βαπτίσματος,

ὡς τῶν ἤδη τὴν ἡλικίαν προβεβηκότων δεομένων τοῦ προσεδρεύειν ταῖς ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις κατὰ τοῦ θείου κανόνα καὶ τὰς θείας ἐκδιδάσκεισθαι γραφάς, οὕτω τε γνησίας ἀντιλαμβάνεσθαι μετανοίας καὶ τὴν παλαιὰν ἀποσεισαμένους πλάνην τοῦ προσκυνητοῦ τυγχάνειν βαπτίσματος· τούτον γὰρ τὸν τρόπον βεβαίως ἂν δέξαιτο καὶ διαφυλάξαιεν τὴν ἀληθινὴν τῶν ὀρθοδόξων πίστιν καὶ οὐ πάλιν ἐπὶ 6 τὴν παλαιὰν μεταβάλοιεν πλάνην. Ὅσοι δὲ ἂν προφάσει τοῦ στρατεῖαν ἢ ἀξίωμα ἢ οὐσίαν ἔχειν αὐτοὶ μὲν ἐσχηματισμένως προσῆλθον ἢ προσέλθοιεν τῷ σωτηριῶδει βαπτίσματι, τὰς δὲ αὐτῶν γαμετάς ἢ τοὺς παῖδας ἢ τοὺς ἄλλους τοὺς κατὰ τὸν αὐτῶν ὄντας οἶκον ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς καταλείψαιεν πλάνης, τοῦτους προστάττομεν δημεύεσθαι τε καὶ καθάπαξ μὴ μετέχειν τῆς ἡμετέρας πολιτείας, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαις ὑποβάλλεσθαι ταῖς αὐτῶν ἀξίαις, ὡς αὐτόθεν ὄντας φανεροὺς μὴ καθαρὰ πιστεῖ τοῦ ἁγίου τυχεῖν 7 βαπτίσματος. Ταῦτα τοίνυν ἐπὶ τοῖς ἀλιτηρίοις Ἑλλῆσι τε καὶ Μανιχαίοις, ὧν Μανιχαίων μέρος εἶναι καὶ Βορβορίτας δεδήλωται, νομοθετοῦμεν .

id est:

Quoniam nonnulli inventi sunt, qui impiorum ac sceleratorum paganorum errore imbuti ea faciunt, quae clementem deum ad iustam iram movent, ne ea quidem quae ad hos pertinent inordinata relinquere passi sumus, sed scientes eos deserta veri et solius dei adoratione simulacris insano errore sacrificia obtulisse et sollemnitates omni impietate refertos celebrasse, eos quidem, qui iam, postquam sancto baptismate digni habiti sunt, haec commiserint, congruae delictis quorum convicti sunt animadversioni, et hoc quidem benignius subierimus: in futurum autem per praesentem legem omnibus edicimus eos, qui Christiani facti et sancto salutarique baptismate quoquo tempore digni habiti sunt, si adhuc in paganorum errore eos remansisse apparuerit, ultimo supplicio subiectum iri.

1 ¶ Qui vero nondum venerando baptismate dignati sunt, eos manifestare se oportet, sive in hac regia urbe sive in provinciis commorentur, et sacrosanctas ecclesias cum uxoribus liberisque et omni domo sub ipsis constituto adire et veram Christianorum fidem doceri, ita vero edoctos priori errore prorsus abiecto salubre baptismata accipere, vel scire, si ea parvi aestiment, se omnium quae ad rem publicam nostram pertinent expertes fore neque eis permitti, ut ullius rei mobilis vel immobilis domini fiant, sed omni re exutos in penuria relinquendos fore, praeterquam quod et competentibus poenis subiciantur.

2 ¶ Prohibemus autem, quominus ab iis qui paganorum insania laborant ulla doctrina doceatur, ne hac ratione simulent se eos qui miserabiliter eos frequentant instruere, re vera autem animas discipulorum corrumpant: sed nec ullam annonam a fisco accipiant,

cum ne ex sacris quidem litteris vel pragmaticis formis ad eiusmodi aliquid sibi vindicandum admittantur.

3 ¶ Sive enim hic aliquis sive in provinciis talis esse probatus fuerit neque ad sacrosanctas ecclesias nostras cum suis, ut dictum est, liberis et uxore festinet, supra memoratis poenis subiacebit et substantias eorum fiscus vindicabit, ipsi autem in exilium mittentur.

4 ¶ Si quis autem in re publica nostra se occultans sacrificia vel etiam simulacrorum cultum celebrasse deprehendatur, is ultimis suppliciis percelletur, quae Manichaei et, quod idem est, Borboritae merito subeunt: nam et hos similes illis esse iudicamus.

5 ¶ Illud quoque sancimus, ut liberi eorum tenerae aetatis statim et sine dilatione salubre baptismum accipiant, illi vero, qui primam aetatem iam excesserunt, sacrosanctas ecclesias frequentent et in sacris scripturis instituantur et sic sinceram poenitentiam se dedant et pristino errore reiecto venerabile baptismum accipiant: hoc enim modo firmiter veram orthodoxorum fidem suscipiant neque rursus in pristinum errorem recident.

6 ¶ Qui vero ideo militiae dignitatis bonorumve retinendorum gratia ipsi quidem simulate ad salubre baptismum accesserunt vel accesserint, uxores autem vel liberos vel reliquos, qui in eorum domo sunt, in paganorum errore reliquerint, eos bonis exui et nostrae rei publicae plane expertes esse iubemus neque non quibus digni sunt poenis subici, cum manifestum sit eos non sinceram fide sanctum baptismum accepisse.

7 ¶ Haec igitur adversus sceleratos paganos et Manichaeos, quorum Manichaeorum partem et Borboritas esse ostensum est, sancimus.